

Tuần Báo Vô Vi

12 tháng 5 năm 2013

Số 133

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn có sự hợp tác chặt chẽ chung tiến thì phải làm sao ?
- 2) Ngày nào cũng có người thắc mắc và đặt câu hỏi tại sao ?
- 3) Xác của vạn linh cấu trúc từ đâu ?
- 4) Công quả là gì ?
- 5) Trăm hoa đua nở là sao ?
- 6) Muốn cầu xin Bề Trên phù hộ cho gia cang bình an và con em phát triển thì phải làm sao ?
- 7) Người chưa hiểu đạo mà muốn tu thiện thì phải làm sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 19 tháng 7 năm 1995 1) Hỏi: Muốn có sự hợp tác chặt chẽ chung tiến thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn có sự hợp tác chung tiến thì mọi người phải kiên nhẫn và nhẫn nhục tối đa, thì sẽ kết thành sáng kiến mới. Làm việc đạo bất cứ một sự bất bình nào xảy ra trong óc, lập tức hướng về Trời Phật trước khi bàn bạc, nếu không thì núp trong tánh hư tật xấu mà bảo vệ và kích bác lẫn nhau thì khó chấp nhận sự đồng nhất. Cần niệm Phật và Pháp Luân Thường Chuyển nhiều thì mọi việc sẽ được cởi mở trong xây dựng, vui hòa trong thanh tịnh mà thực hành bất cứ đề tài nào. Kệ: Tu hành chẳng có chuyện không thông Nhẫn nhục tối đa sống một lòng Không chấp không mê vì bức nhọc Cảm thông chung tiến diệt trừo trồng.	Ngày 20 tháng 7 năm 1995 2) Hỏi : Ngày nào cũng có người thắc mắc và đặt câu hỏi tại sao ? Đáp: Thưa trên đường đi giữa đời đạo song tu, thể nào cũng có sự thắc mắc, mỗi đều do tâm mà ra, tâm thành thực hành đúng đắn, thì vừa hỏi tức khắc có câu trả lời, do tâm của hành giả đang phát triển. Ngược lại trì trệ thì không sao đáp được sau khi muốn biết một sự việc gì? Cho nên thời nay có Mục Bé Tám, phục vụ phân giải tận tình, đời đạo cũng được giải, đạo đạo qua cũng tự thông. Kệ: Tinh thần phục vụ chỉ phân tòng Giải tỏa phiền ưu chẳng ước mong Đời đạo song hành tâm thức giác Thương Trời quý Phật sống thông dong.
Ngày 21 tháng 7 năm 1995 3) Hỏi : Xác của vạn linh cấu trúc từ đâu ? Đáp: Thưa xác của vạn linh trên mặt đất này đều cấu trúc bởi vũ trụ quang cộng với nguyên khí của Trời đất hình thành. Phần hồn là chủ, chịu trách nhiệm giữa định luật nhân quả. Người tu Vô Vi rất may mắn được thực hành ba pháp: Soi Hồn, Pháp Luân Thường Chuyển và Thiền Định, khứ trước lưu thanh, chăm chỉ hành đúng pháp, thì tất cả sẽ qui hội về ánh sáng, hồn vía sẽ được thăng hoa nhẹ nhàng, quay về tự nhiên và hồn nhiên mới thật là Đạo. Ngược lại còn mê chấp là tà thuyết và phá hoại mà thôi. Kệ: Lẫn lộn không thông tự tạo tội Khó minh khó giác khó về ngôi Hành sai tạo loạn gây mê chấp Trí tuệ chưa minh khó đứng ngồi.	Ngày 22 tháng 7 năm 1995 4) Hỏi : Công quả là gì? Đáp: Thưa công quả là việc làm không công mà có kết quả tốt đẹp cống hiến cho quần sanh cộng hưởng. Đó là chánh khí lành mạnh của Trời Phật, đã và đang hành độ quần sanh. Người tu thiền chịu dần thân thì phần hồn sẽ được tươi sáng ra, toàn thân sẽ được ổn định, vì phần hồn có lối thoát và tận độ quần sanh. Kệ: Chăm tu giá trị tâm hành triền Chuyển hoá không ngừng pháp pháp xuyên Vượt cõi âm u lòng thoải mái Phân minh đời đạo dần thân thiền.

<i>Ngày 23 tháng 7 năm 1995</i> 5) Hỏi : Trăm hoa đua nở là sao? Đáp: Thừa trăm hoa đua nở, đối với người tu Vô Vi là mỗi khối óc của hành giả đều phát triển hướng về Trời Phật mà tu, tức là tự giải nghiệp mà tiến, hạnh đức tròn đầy trong tâm thức, triền miên tiến hóa trong thanh tịnh, trí lúc nào cũng sáng, tâm lúc nào cũng minh chánh, cuộc sống trật tự và yên vui. Kệ: Khai thông nguyên lý đạo mùi tiến Giải tỏa phiền ưu giải nổi phiền Trí triển tâm hành tâm đạt đạo Quân bình sáng suốt hướng đường thiên.	<i>Ngày 24 tháng 7 năm 1995</i> 6) Hỏi : Muốn cầu xin Bề Trên phù hộ cho gia cang bình an và con em phát triển thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn cầu nguyện có kết quả tốt thì phải thành tâm thực hành pháp môn mà mình đang hành, dần thân chăm chỉ mà tu, thì sẽ có kết quả tốt. Ngược lại lợi dụng Bề Trên mà không hành sửa tâm thân thì sẽ bị đọa. Phần hồn sẽ không còn sáng suốt nữa, vạn sự không thành u mê thất trí. Kệ: Thực hành tự thoát sống an vi Chẳng khổ chẳng than chẳng bức vì Đời đạo song hành tâm quán xuyên Dở hay cũng vậy cảm giao tùy.
<i>Ngày 25 tháng 7 năm 1995</i> 7) Hỏi : Người chưa hiểu đạo mà muốn tu thiền thì phải làm sao? Đáp: Thừa người chưa hiểu đạo mà muốn tu thiền, thì phải chịu lắng nghe những người đi trước, trình bày về kết quả của chính họ, quan trọng là sức khỏe ra sao, nhiên hậu mới tự thực tập xem chính mình có khả năng theo không. Nếu không thì không nên học. Cần nhứt là sự thật thà của chính mình. Bằng lòng tu sửa tánh hư tật xấu hay không. Nếu bằng lòng tu sửa tánh hư tật xấu của chính mình thì nên học để hành, dần dần sẽ hiểu đạo. Kệ: Tu là sửa chữa tâm thân tiến Giải quyết tâm linh giải nổi phiền Vướng bận không còn tâm hiểu đạo Biết mình biết họ sống an yên.	

Nguyên Lý Tận Độ (tiếp theo)

TRUNG TÍN

Trung tín là căn bản tiến thân của người tu Vô Vi. Xung là tu Vô Vi mà không thực hành đúng đắn từ đời lẫn đạo thì không bao giờ phần hồn được tiến, mưu mô lợi dụng là một sự sai lầm lớn lao trong suốt cuộc đời tu học. Không tiến tức là chưa minh tâm làm sao kiến tánh? Có kiến tánh thì mới có cơ hội ăn năn sám hối và tự sửa tiến thân.

Muốn có điển quang thì phải tự giải, giải được thì sẽ có cơ hội quy không, vượt khỏi ngũ hành sanh khắc thì mới rõ đạo mầu. Đầu đuôi là một chẳng sao đổi dời, càng trung tín thì sẽ càng rõ đời cũng như đạo. Bình tâm tiến hóa hành trình quang khai, pháp lực càng ngày càng thanh tịnh, tức là đạt được vốn tự giải nghiệp tâm. Lấy oán làm ân cao tăng tự tiến. Người đời làm than, phân chia sanh khắc, nhắc nhở người đời mà không bao giờ sửa được chính mình, làm thầy tử vi tướng số, đành quên vị trí tâm linh của chính mình là một đại tội, không tự cứu mà muốn cứu người khác.

Chỉ có tu trong thực hành thì mới tự giải được nghiệp tâm sai lầm, dứt khoát, thành tâm bỏ đời qua đạo. Hồn vía tương hội trong thanh tịnh, hồi sinh vĩnh cửu ca tụng Niết Bàn và giải tỏa trần tâm, hành trong sáng suốt và thanh tịnh. Từ trường điển quang thanh nhẹ, hướng về ánh sáng diệu thanh mà tiến hóa đến vô cùng tận. Pháp lành hóa giải muôn dân đồng hành đồng tiến. Tâm thức khai minh, hành trình xán lạn, hơn địa vị và tiền tài danh vọng của cõi tạm trần gian. Nơi trú ngụ cuối cùng của phần hồn là thanh nhẹ vô sanh có một không hai, không ngoài khối óc liên hệ với cả căn khôn vũ trụ.

Chiều hướng đi lên là vô cùng tận, chiều hướng đi xuống phân tán và tự đọa. Cho nên, người thật tâm tu rất lợi lộc cho tâm thân hướng thượng, tận hưởng nguồn sống của thanh quang trong thực hành. Mắt tươi mặt sáng chẳng biết lo âu là gì, thì mới giải được nghiệp tâm. Chiều sâu của điển pháp luôn luôn ban chiếu cho hành giả Vô Vi thực hành tinh tấn, chẳng còn gian lao và khổ cực.

THÀNH THẬT

Thành thật là hiểu gì nói nấy, không thêm bớt và chẳng chê khen. Lúc nào tâm cũng yên, trí vẫn mở,

người người quý mến. Không khác gì Trời Đất, mưa thật là mưa, nắng thật là nắng. Mọi người bắt buộc chạy theo nguyên lý đó mà hành triển. Không bằng lòng cũng phải bằng lòng, hợp tác và xây dựng chung. Người tu thật thà là có gì nói nấy, không thêm bớt mới là chơn tu.

Có có không không cũng là nguyên lý của Trời Đất để dạy dỗ phần hồn của vạn linh tiến hóa, học hỏi và học hỏi, vun bồi và vun bồi, vươn lên trong trật tự. Hoa quả đều có cơ hội tiến hóa theo tiết mùa; thật thà, trật tự và nhịp nhàng theo quy định của Trời Đất. Sanh, trụ, hoại, diệt và hồi sinh rõ rệt. Mầu nào sắc nấy không sai chạy, họa thành một bức tranh Trời tuyệt đẹp, thể hiện tình Trời Đất của mỗi mùa, tiến triển theo chiều hướng sẵn có, công minh, phân ra thứ ngôi rõ rệt.

Người đời thiếu thật thà, không minh chánh và kiến tánh tự sửa theo chiều hướng của Trời Đất, thì thua lỗ và bại trận. Khi lia xác, tiến hóa trong cõi âm u mê loạn. Thế gian gọi đó là cõi âm phủ. Thiếu thôn đủ mọi mặt thì mới chịu thật thà, học hỏi và tiến hóa. Nếu người đang sống tại mặt đất chịu thật thà học hỏi, thì sẽ tránh tất cả tai nạn có thể xảy ra trong cuộc đời.

Hướng thượng tu thiên, hướng về cõi thanh nhẹ mà hành sự, thì tương lai sẽ vượt khỏi cõi âm u trong lúc lia xác để tự xây dựng cho phần hồn không còn bờ ngõ trong lúc lia xác. Phần hồn hướng về cõi thanh nhẹ thì luồng thanh điển của từ bi chư Phật sẽ ban chiếu theo chiều hướng quy hội với tình Trời Đất mà tiến thẳng về nơi thanh tịnh mà tu tiến. Kiếp sống của phần hồn rất có ý nghĩa, thăng hoa và không trì trệ. Hành trong thanh tịnh, hành trong tiến hóa rõ rệt, hành để giải mọi nghiệp lực lôi cuốn trong cuộc sống. Tâm thức thanh bình tận độ quần sanh, không tranh giành, không quyền lợi, không địa vị tại thế, thức hòa đồng triển miên trong xây dựng.

Quý yêu Trời Phật, quý yêu muôn loài vạn vật, thật thà, yên vui và hòa bình.

(còn tiếp)

(Nguyên Lý Tận Độ -- 1997)

Pháp Soi Hồn Huyền Diệu

Soi hồn huyền diệu bạn ơi
Tập trung thanh điện của Trời ân ban
Mặt tươi mắt sáng huy hoàng
Thực hành chơn pháp tâm an thanh bình
Sáng choang ánh sáng tâm linh
Đó là thanh điện trong mình của ta.

+++++

Thầy đã trao cho chúng ta ba pháp: Soi hồn, Pháp luân và Thiên định để ta thực hành đi vào điện giới thanh nhẹ.

Hằng đêm ta ngồi thiền, soi hồn quy tụ luồng thanh điện giữa trung tim hai chân mày. Luồng thanh điện đó từ từ lên tập trung ở trung tim bộ đầu, còn gọi là điện tâm hay là chân tâm. Lúc đó ta tập trung niệm Phật mới cảm nhận được có luồng điện rút lông lông thanh nhẹ.

Về kỹ thuật “Soi hồn” ai làm cũng đúng hết. Nhưng có tập trung được luồng thanh điện ở trung tâm giữa hai chân mày không ? Đó mới là vấn đề quan trọng của người tu Vô Vi. Khi ta ngồi thiền, soi hồn không có tập trung được luồng thanh điện thì không có đi vào điện giới thanh nhẹ, dù tu lâu năm vẫn bị trì trệ và không tiến.

Soi hồn trước đây còn có ý nói là tập trung ba báu linh: Tinh, Khí, Thần. Giải thích rõ thêm: Soi hồn là tập trung các luồng điện của ngũ tạng và hai luồng điện âm dương của cặp mắt.

Muốn soi hồn tập trung được luồng thanh điện ta phải sửa Tâm và Thân cho ổn định, mới quy tụ được luồng thanh điện ở trung tim giữa hai chân mày.

Tâm: Phải hướng nội và thường xuyên niệm Phật. Còn tâm hướng ngoại, ô m lo chuyện đời quá nhiều, “thần khí tán” không tập trung được.

Thân: 1) Giữ đủ ba báu linh: Tinh, Khí, Thần.

2) Ăn chay trường. (Có bạn tu lâu còn ăn mặn, tức là vẫn còn đem trực điện của con vật vào cơ thể hằng ngày, chẳng khác nào một người muốn cho cái phổi của mình trong sáng mà cứ hút thuốc lá hoài.)

3) Buổi chiều ăn ít cháo, hoặc uống nước sinh tố càng tốt. không ăn sau 6 giờ chiều. Thầy nói “Bớt ăn mới hưởng được Thanh quang điện lành”

Thói quen buổi chiều và tối ta thường ăn đầy bụng. Luồng điện ngũ tạng nó tập trung tiêu hóa thức ăn, khi ta ngồi thiền soi hồn, nó đâu có lên tập trung ở trung tim chân mày ! Nên ta ngồi soi hồn mỗi tay rớt xuống mà vẫn không có chút điện nào, Soi hồn không có trụ được luồng thanh điện, qua pháp luân thường chuyển, tới thiên định bị ngủ gục, tưởng mình được mê, thật là sai lầm.

4) Trước khi ngồi thiền làm pháp luân chiếu mình một giờ (nếu có thời gian).

Năm bước sửa tâm và thân trình bày ở trên là do trong thực hành tự đạt mà viết ra để chia sẻ cùng các bạn. Bạn nào tu từ từ, sửa được tới đâu hay tới đó, cần niệm Phật nhiều. Bạn nào quyết tâm tu để vào điện giới thanh nhẹ mà soi hồn chưa trụ được luồng thanh điện, thử thực hành năm bước ghi ở trên, lúc ngồi thiền soi hồn sẽ cảm nhận luồng điện trụ mạnh ở trung tim giữa hai chân mày, thấy rõ đường vào điện giới rất quan trọng trong pháp soi hồn. Khi soi hồn trụ được luồng thanh điện, xong qua pháp luân thường chuyển, tới thiên định bạn cảm nhận có luồng điện rút lông lông thanh nhẹ, lúc đó bạn có thể ngồi hai ba giờ lưng vẫn thẳng, tâm vẫn thanh nhẹ.

Thầy nói: “Ta tu là lập lại điện quang trong tâm nội thức”. Ta không sửa tâm và thân làm sao lập lại điện quang ? Phần nhiều chúng ta ăn uống theo thói quen buổi chiều và tối, nay ta không ăn cơ thể sẽ khó chịu, lúc đó ta nằm xuống làm pháp luân chiếu mình một hồi (khoảng 15 phút) nó sẽ êm, chỉ cần một vài ngày đầu rồi đâu cũng vào đó hết.

Người lớn tuổi bộ máy tiêu hóa yếu kém, bộ phận lọc máu giải độc không còn tốt như trước, ăn nhiều chừng nào bệnh nhiều chừng nấy. Tu trì trệ không tiến, bệnh tật tới tấp nập không lối thoát. Con đường tu thanh nhẹ mới là con đường giải nghiệp, giải tỏa được nhiều bệnh nan y cho chính mình. Con người ai cũng có những đức tánh tốt và cũng có tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ô, dục. Ta tu thiền là để quy tụ luồng thanh điện ở trung tim bộ đầu càng ngày càng mạnh thì mới phát triển được các đức tánh tốt và triệt hạ lần lần các đức tánh xấu. Còn người tu lâu mà chưa phát huy được luồng thanh điện ở bộ đầu thì khó có thể triệt hạ tánh ích kỷ và tham, sân, si !

Ai cũng nhận được pháp báu Thầy đã trao cho, thực hành sửa tâm lẫn thân và khắc phục được sự trì kéo của bản thể mới bước được vào điển giới thanh nhẹ.

Nên nhớ

Thói quen ngăn cản lối về
Tu tâm sửa tánh mà mê cõi đời
Làm sao thanh nhẹ bạn ơi
Hy sinh tật xấu, thanh thoi an nhàn
Thanh điển phước đức Trời ban

Thực hành đúng đắn tâm an thanh bình
Càng tu, càng tiến, càng minh
Sống trong thanh nhẹ quang vinh đời đời
Tự mình thức giấc ai ơi
Đời là tạm cảnh, xin mời sửa đi
Thầy đang mở rộng từ bi
Đón chờ các bạn hướng đi thanh nhàn./.

Atlanta, Ngày 29/04/13
Huệ Thái

Vấn Đạo tại Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 14: 1995 - "Hợp Thức Hòa Bình", Las Vegas, Nevada - U.S.A.

anh Phạm Văn Sáu:

Hôm nay ngày Đại Hội nhưng con cũng có duyên lành được người bạn đem vài câu hỏi đến Thầy giảng cho con tìm hiểu thêm. Trước hết con xin kính Thầy ba lạy là cực thanh cực tịnh thân xác duyên môn. Thứ hai kính xin Thầy ba lạy là một người đạt được nhất thiết trí tâm thân lục đạo hòa cùng mười phương. Thứ ba kính Thầy ba lạy là nhờ người bạn mà con đã lượm được Pháp tự tu tự tiến mà nay thấu hiểu nhiều và an tâm hơn.

Sau đây con có bảy câu hỏi gởi lên Thầy mong Thầy giảng cho con hiểu:

Hỏi: Con nghe bạn nói vía ra từ rún nhưng con tu thì có một lần con ngồi thì thấy lên từ từ rồi nhìn xuống thấy thật là cao không dám cử động sợ té ngồi niệm Phật khoảng lâu rồi từ từ hạ xuống như hột cát bỏ vào ly dầu rớt xuống từ từ và lần sau cũng vậy thấy một người cỡi ngựa trắng bóng dáng như Tam tạng quay lại nhìn con thì bộ mặt khi màu trắng hỏi con đi đâu con trả lời đi đánh lễ Phật và nói con không phải ở đây đi lên nữa thì thấy con đang ngồi trên hư không bấy giờ con nhớ hoài mà không biết nơi nào, mong Thầy giảng cho con rõ.

Đáp: Đó là vía được nhẹ rồi. Người mà bị nghiệp thân bám không bao giờ thấy được cái đó. Nghiệp thân nhẹ, ngồi vía nhẹ thì thấy mình bay bổng, nghe gió hù hai bên tai, cái đó là thường của người Vô Vi. Khi mà bỏ được nghiệp thân, không có bám nghiệp thân thì tự nhiên cái vía nó nhẹ như vậy.

Hỏi: Con ngồi thiền thì có một lần điện từ đỉnh đầu phía trái dài tới cổ chạy từ từ qua mé tay mặt lột mặt con ra rồi trôi ra một khuôn mặt khác sáng trắng rất là sáng có phải Trời ban cho con bộ mặt khác không, xin Thầy giảng cho con hiểu.

Đáp: Cái dũng chí mình muốn đi lên thì luồng điện nó nhẹ, thanh quang hút thì đối tượng.

Hỏi: Lần nào con đi đánh lễ Phật ở chùa thì cảm thấy có lần điện rần từ đầu xuống bụng, có một lần con được theo người bạn quay phim Thầy lần đó kính Thầy ba lạy mà không có câu hỏi nào, khi lạy Thầy thì cảm thấy có lần điện từ đầu đi xuống rún, có phải Thầy chúc phúc con không, xin Thầy giảng cho con hiểu.

Đáp: Cái đó là cái từ quang. Hành giả có tâm hướng về từ quang của người tu lâu thì từ quang phải làm việc. Thanh tịnh làm việc là vậy.

Hỏi: Con tu được một thời gian không lâu, bao nhiêu cuốn bằng con nghe nay con chứng ngộ được thì con cảm thấy những lời vang giảng đó ở bông lai và trung thiên thật sự không phải dưới trần, con nói với bạn là ông Tám giảng ở trên cao tầng nếu lạc vào làn sóng đó sẽ hiểu không biết con có khùng không, mong Thầy giảng cho con hiểu.

Đáp: Đúng như vậy, thanh khí diễn từ trung thiên giảng lâm độ tha tại trần. Những người tu lâu phải làm việc như vậy. Lời chơn thật từ trung thiên chuyển xuống thế gian, ở đây không có sách vở nào viết ra những thứ này.

Hỏi: Khi con được rút ngay đỉnh đầu vào trạng thái thường thật là kỳ diệu vô cùng không có đúng và sai mọi vật là ảo tưởng do tự khởi rồi tan mất tâm không dấy động thì không bị ràng buộc cho tới nay con cũng chưa có chữ nào viết ra được để xin phép hỏi Thầy, mong Thầy giảng cho con thêm.

Đáp: Khi những người luồng điện lên tới trình độ đó sẽ tiếp lên ánh sáng, rồi mới thấy mình vốn từ ánh sáng giảng lâm xuống thế gian, mới xác nhận khối óc là ánh sáng tại mặt đất. Khi chết được hút lên khỏi cái cõi đó thì đi tới ánh sáng vô cùng, không còn gì thắc mắc. Muốn biết gì thì tự nhiên có câu trả lời liền.

Hỏi: Con nay thấu hiểu vòng vận chuyển của trái đất và mặt trăng nên con cảm thấy người tu cũng khổ mà người không tu cũng khổ. Thí dụ như quả địa cầu là điện âm, mặt trăng là điện dương người

tu thuận dương thoát tục thì tâm thân rất sung sướng diễn năng đầy nhờ mặt trăng hỗ trợ khi ngày nào trăng lặn rất là khó chịu bị điện âm của trái đất hút tâm thân không yên tịnh nếu không giải được thì cảm thấy ngũ hành vây chặt, mọi người cho là thử thách, nếu tâm buông bỏ hết mọi việc, điện ngay bộ đầu rút lại thì giải hết, bằng không ngày mai bị người khảo tiếp. Ngược lại thì người ăn thịt cá thì ngày mặt trăng họ thấy sung sướng vì âm hoà với âm trái đất ngày nào trăng lên bức mình khó chịu, có phải như vậy không xin Thầy giảng cho con thêm.

Đáp: Âm trăng thì hút động loạn. Mà hướng tâm về Nguyệt Quang Phật là ánh trăng, Nhựt Quang Phật là mặt trời, ngày đêm người tu sẽ hướng thẳng về nơi đó thì nó không có động loạn, chỉ có tiến hoá đi lên thôi, mà đi vô luồng điện đại bi của Thượng Đế, thì mới thấy biển yêu rõ rệt, tâm nhứt quyết không làm điều ác và chẳng có ác mộng.

Hỏi: Con tu càng ngày thấy con càng ngu không biết gì cả hiểu gì biết gì cũng không biết không ham muốn gì cả, thích niệm phật đôi lúc niệm nhiều thì cảm thấy chưa niệm đã hết giờ có khi đang niệm nhắm mắt lại thì thấy màu xanh dương lọt pha trắng nếu hít một hơi vào thì thấy có màu tím lọt có khi màu xanh lá cây đậm đen, đôi lúc thấy mình đang bị trói buộc khổ khổ đau từ nhiều nơi đến với mình, vẫn giữ thanh tịnh mà hành mọi việc mà thấy ai sống cũng khác từ miếng ăn cho tới lời nói và việc làm mong Thầy giảng cho con hiểu.

Đáp: Ngược lại tất cả luồng điện ở thể gian. Người tu hướng thượng về Vô Vi là ngược lại luồng điện ở thể gian. Nói mà không nói, làm mà không làm, chẳng có gì lo âu hết, nó mới đúng đường của Vô

Vi. Những màu sắc mà thấy đó cũng chỉ tạm mà thôi. Một thời gian nữa đi lên trên thì sẽ không còn nữa, mà thấy ánh sáng vô cùng tận. Lúc đó không đi đâu, ngồi yên nhưng hiểu tất cả mọi sự việc. Mọi sự việc đến với chúng ta, chúng ta có thể giải toả trong tức khắc, không có để lâu. Thật sự chứng minh người đó giải nghiệp rồi.

7 câu đã xong con cảm ơn Thầy và các bạn đạo đã dành cho chút thời giờ quý báu và luôn chúc Thầy và các bạn luôn được diễn quang bề trên ban phước.

Kính bái Thầy và các bạn đạo,

Ghi chú: Số câu hỏi còn lại do bạn đạo đặt ra tại đại hội sẽ được Thầy tiếp tục giải đáp trong kỳ tới.

=====

Câu Hỏi từ Internet:

Thiền đường Paris, France

Bà Phạm Thị Lý:

Hỏi: Trước hết, con cảm ơn Thầy đã hồi âm thư trước của con! Sau đây là câu hỏi mới của con : Thưa Thầy, tu thiền trong cơ thể mình có triệu chứng như thế nào mới biết được mình hành đúng ? Và triệu chứng như thế nào mới biết mình hành sai? Xin Thầy giải đáp cho con !

Cám-ơn Thầy.

Đáp: Cơ thể êm ả dễ chịu là hành đúng. Cơ thể hằn học, mệt nhọc là ăn uống sai. Cần làm Pháp Luân Thường Chuyển nhiều để giải toả độc tố trong người.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 29 tháng 3 năm 1975

Thanh điển bao hành nơi vũ trụ
Tu không tiến đạt kể như mù
Thua buồn sân hận càng thêm khổ
Tại thế tạm sanh tạm dự trừ

Dự trừ sửa tánh tự tu
Nay chưa đạt được tâm mù oán than
Than rằng thiên hạ bất an
Chạy theo động loạn lập đàn si mê
Vợ thời ghen ghét chồng mê
Chồng thời ghét vợ chán chê người chồng
Đành quên định luật hoá công
Nguyên căn không có vợ chồng là chi
Người tu xét thế chuyển thì
Xét mình là bạn tạm ghi thế tình
Ghét rồi hết ghét càng mình
Thương rồi lìa xác chữ tình hư không
Lục trần vọng động long đong
Chạy theo động loạn khó phòng sửa sai
Bình minh thiên kế sẵn tài
Giúp người hoạn nạn an bài sửa thân
Phá mê phá chấp tối cần
Thương người đồng cảnh tự lần sửa sai
Bên trong uất khí chuyển hoài
Bên ngoài quảng đại dồi mài sửa tâm
Tình thương chuyển hoá thậm thâm
Dù người hiểu đạo tránh lầm tránh sai.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Mười Hai (tiếp theo)

ĐẠO CUNG ĐÔNG HOA LẮNG NGHE

ĐÔNG HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

...
Dương Sinh: Đức nhân của Mộc Công quả lớn lao vô cùng, chẳng rõ chúng sinh làm cách nào học tập được “mộc đức” để mà tu đạo đây?

Đế Quân: Vì mong cứu độ chúng sinh dưới gầm trời, ta nay đặc biệt chỉ phép tu hành như sau: Mọi người đều sinh ra từ khí ngũ hành, song vì chìm đắm trong cõi phàm trần, tính thần hao phí quá nhiều, khiến cho ngũ khí chẳng thể nào triệu nguyên nổi, cuối cùng không trở về được nguồn cội, đem khí “nguồn gốc” ném vào “ngũ thể” khiến cho tan loãng, tiên thể thuần chân biến thành thân xác què cụt, linh khí thất tán, vô phương trở về chỗ đứng ban đầu. Tôi nay đặc biệt lấy khí nhân đức của Ngũ Lão ban phát cho chúng sinh để cứu độ họ.

I. Giáp ất Đông phương thuộc “mộc” ở trên trời gọi là “nguyên” tức nguồn cội, ngũ sắc thuộc “thanh” tức xanh, ở dưới đất bốn mùa thuộc “xuân”, “Thanh Đế” tức vua xanh hóa sinh xuống cõi thế gian là Phục Hi, nhân luân ngũ thường thuộc “nhân”, nhân thân chủ về “gan và gân”, ngũ giới chủ về giết chóc.

II. Nguyên nhân tán loạn “mộc khí” sở dĩ biết được như trên là vì:

1) Mộc: Xưa nhà tre nhà gỗ, nay thay bằng cốt sắt xi măng, nhà lầu, cao ốc. Sắt đá cứng cõi vô tình không bằng cây rừng rất giàu sức sống, giậu tre thay rào sắt, có thể ngăn cản được sức tấn công từ ngoài vào, song lại tự giam mình ở chính giữa, vì sống ở trong phòng bọc thép trên lầu cao, cơ hội tiếp xúc với ánh mặt trời giảm thiểu, cho nên mộc khí mất đi.

2) Nguyên: Nguyên là cội là nguồn là sự tròn trịa. Ngũ thường của trời là “Nguyên, hanh, lợi, trinh, cần” thì nguyên là cội nguồn của muôn gốc. Như “nguyên đán” ngày đầu năm, “nguyên thủy” lúc ban sơ, “nguyên bản” gốc ban đầu. Người đời nay yêu thích hư vinh, chẳng chuộng gốc, chuyên đầu cơ để tính chuyện thủ lợi, kinh doanh không phải bỏ vốn mà mong kiếm lời nhiều, ký chi phiếu không tiền bảo chứng, thiếu tiền liền tính chuyện man trá, có tiền tính chuyện lợi dụng, chôn vùi bản tính. Có lắm kẻ chẳng lo giữ gìn “chân tính tình” sửa soạn son phấn áo quần cho đẹp mắt, chế tạo thuốc giả, đánh tráo ruột giữ nguyên vỏ. Không khí, nước bị ô nhiễm chẳng thể phục hồi được nguồn cội trong sáng mới mẻ cho nên nguyên khí bị mất đi.

3) Xuân (*xanh, gân*): Mùa xuân là mùa đầu của bốn mùa, ngũ sắc thuộc về màu xanh, trong cơ thể con người thuộc về gan, vào tiết xuân gân dần, vạn vật sinh trưởng mạnh mẽ, vạn hành có thứ tự theo thiên đạo, cho nên không thể coi bốn mùa đều là xuân mà phải chia ra làm bốn mùa: xuân, hạ, thu, đông, bày ra cảnh thay cũ đổi mới dưới gầm trời. Người đời nay xuân tình phát triển mạnh mẽ nên dục tính sớm nảy nở, chưa lớn đã bẻ, chưa chín đã ăn, dễ lớn nhưng mau tàn, cho nên tuổi thanh xuân sớm đứt đoạn, chưa già đã suy yếu, toàn thân gân xương đau nhức, như mặt trời vừa mọc phương đông đã vội chìm về phương tây, gió mùa đông thổi tới, khí lạnh tràn về. Người phản bội ý trời ất gân cốt suy đồi già nua, huyết quản tắc nghẽn, tay chân rã rời mỗi một, đều là do gió xuân mất khí nhập vào thân.

4) Đức nhân (*giới sát*): Ngũ thường gồm nhân nghĩa lễ trí tín, ngũ giới gồm chém giết, trộm cướp, dâm dục, bậy bạ, rượu chè. Đông phương thuộc nhân đức nên giới sát, chỉ có những kẻ bất nhân mới ham chém giết, trời vốn hiếu sinh kiêng cử sát sinh. Người và vật đều tiếc mạng sống mà cầu khỏi chết, như bầy kiến nhỏ bị lấn xuống nước mà vẫn cố giành nhau ngoi lên bờ, hưởng mạng sống của con người, chẳng có quan hệ với trời sao? Phàm những kẻ dùng dao, bút, miệng lưỡi sát hại kẻ nhân đức, hoặc gài bẫy hại người hiền lương đều là phi nhân, thất đức. Sát khí thịnh mà nhân khí ít, cây cối gặp sự chém giết, cành đứt khô héo, kẻ nhân đức thì sống thọ, kẻ bạo ngược thì chết yểu, giận làm thương tổn tới gan, y học đã chứng minh điều này. Sở dĩ người đời ham chém giết khiến cho một khi tiêu tan chẳng sống được lâu, như một kẻ phạm tội giết người, trước sau cũng bị hình phạt xử tử, chặt cành cây kẻ khác đang trèo sẽ có lúc bị kẻ khác chặt cành mình đang leo. Hành động bất nhân gặp quả báo bất nhân, chẳng chút sai lệch. Trên đây là nguyên lý tương sinh tương khắc của thuật tu tập “mộc đức”, chúng sinh nếu như giữ được tâm quý trọng sự sống ắt sẽ được sống lâu, còn hành động bạo ngược ắt tự chôn, cái lý của sự tu đạo đều nằm trong lẽ này, hợp đạo thì nên, thất đạo ắt bại, chúng sinh phải giác ngộ điều đó.

Dương Sinh: Cảm tạ Mộc Công đã phân tích rõ nhiều khía cạnh của chân lý để giáo hóa chúng sinh.

Đế Quân: Tôi hướng dẫn Dương Thiện Sinh đi quan sát thắng cảnh Đông Hoa, để thấy rõ sự ảo diệu của tạo hóa.

Dương Sinh: Cảm tạ Đế Quân đã ban ân phúc cơ duyên may mắn.

Đế Quân: Mời đi theo tôi... Hai vị hãy nhìn khu vườn rộng mênh mông kia, nào như cây cối, tre trúc, hoa cỏ, dược thảo, rau đậu. v.v...

Dương Sinh: Khu vườn đó giống hệt một khu nông trường rộng lớn trồng đủ loại, nào như các thứ cây ăn trái, các loại lúa mạch, lúa mì, lúa nước mơn mơn nồn nà, cả một thế giới xanh tươi.

Tể Phạt: Màu sắc của thứ nào thứ đó đều tỏa ra một sức sống mãnh liệt, phong cảnh Đông Hoa quả là quá trù phú tốt tươi, xứng đáng là vị chúa tể cai quản về thực phẩm để nuôi sống trần gian. Các loại lúa và rau là lương thực của loài người, dược thảo là để chữa lành bệnh nhân loại, hiện thời Đông Hoa ân ban thật quá nhiều thứ.

Đế Quân: Các loại lúa và rau là thực phẩm cơ bản để nuôi sống nhân loại, tôi đã tưới linh khí xuống để

cho các thứ đó sinh sản lớn lên, cung ứng cho người đời dùng làm vật thực cần thiết cho lục phủ ngũ tạng. Các loại thực vật này lúc lớn lên sẽ hi sinh tính mệnh nhỏ bé của mình để cung cấp thức ăn cho nhân loại. Chúng đã tập trung sinh mệnh để làm thành thánh mệnh tức đại mệnh của loài người cùng loài vật, đó chính là tinh thần chí công vô tư. Trời ban vật thực để duy trì sự sống của con người, vậy mà con người hết ngày này qua tháng khác báo đáp lại bằng hết tội ác nọ đến tội ác kia, thì quả là chẳng xứng đáng chút nào. Một hạt lúa lúc sống biến hóa thành hạt gạo trắng, khi chết nuôi sống biết bao sinh mệnh. Do đó có thể nói một hạt thóc chết đi tức là chỉ thoát xác gởi hồn sống qua nơi thể xác khác, gọi là tử song thực ra vẫn sống mặc dù chẳng thấy có vẻ thiết thực chút nào. Như một kẻ già nua chết đi, kì thực thì người đó chẳng hề chết, bởi vì khi những hài nhi trai gái chào đời chính là lúc đời sống mới của họ lại tiếp tục tái sinh, đó chính là thể xác tuy chết đi song tinh thần còn lưu lại thế gian. Tính linh họ sau khi thoát li xác thịt, trở lại cõi trời sống tiêu dao, như bữa nay Dương Sinh đã nhìn thấy, sự sinh hoạt nơi này hoàn toàn sống động đẹp đẽ. Do đó muốn được hưởng phúc sung sướng như thế này hẳn là lúc sống ở dương gian phải lo tu sửa. Người đời đều có chân bản tính này, hôm nay đặc biệt trình bày về phương pháp làm cách nào đạt được công trình ấy, xin hãy đọc cách thức chỉ dẫn dưới đây:

1. Đông Hoa là sinh mệnh của lúc sớm mai từ đông phương phát khởi lên, người ta ai mà chẳng theo đó tỉnh dậy rời khỏi giường? Nếu như lại tiếp tục nằm xuống thì chẳng thể hưởng đăng khí ban mai trong lành, mà toàn hít thở tử khí trần trược, bởi vậy nếu lìa bỏ Đông Hoa thì càng tiến tới sẽ càng xa lìa.

2. Ánh sáng huy hoàng của Đông Hoa tỏa chiếu khắp trần gian, chẳng chiếu riêng ai, vậy liệu ta có hấp thụ được chút nào nơi buông phôi, trái tim không?

3. Kẻ khác thăng quan, phát tài, tiến bộ, còn ta liệu đã gột sạch được tâm oán hận cùng mắt đục ngầu để khỏi còn ý định đập đổ các kẻ vừa kẻ ở trên không? Những tia gân máu đỏ tía đầy sát khí biểu lộ lòng ghen ghét muốn hãm hại kẻ khác, như thế là đoạn tuyệt với linh khí sống động cơ bản, cản trở sự giúp đỡ lẫn nhau để cùng tồn tại, li khai hẳn với linh khí của Đông Hoa giàu có và bất diệt.

4. Tâm giả dối là chỗ không ai nhìn thấy nên được kêu là phòng tối, bình thường những nơi đó sự tình chẳng thể làm cách nào cho sáng tỏ nên khi gặp khốn đốn sẽ chẳng ai cứu nổi? Cây trồng trong phòng tối không có ánh sáng là bởi vì nó đã đoạn tuyệt với linh khí Đông Hoa.

5. Liệu có được sinh khí mãi không? Giận sẽ làm hại gan, khí giận dữ như cuồng phong bạo vũ, sẽ tàn phá hoa cỏ cây cối, lá rụng rơi, khiến cho huyết

khí đảo lộn, thần khí thác loạn, sẽ chết non chẳng thể sống thọ được, đã phá hủy mất gió hiền nắng đẹp cùng sự hân hoan đón mừng linh khí Đông Hoa nồng nàn thấm đượm.

6. Luôn gần gũi rừng cây đại tự nhiên để hít thở không khí trong lành, ăn rau trái tươi, hằng ngày tắm ánh nắng mặt trời thoải mái tự nhiên, thanh tĩnh không nhiễm trần tục, khiến tâm thần thêm sáng suốt khỏe mạnh, linh khí Đông Hoa tràn ngập có thể sẽ giữ mãi được vẻ thanh xuân tươi thắm.

(còn tiếp)

